

Reikningar o.fl. vegna sjóðsins handa ekkjum og börnum drukknaðra sjómanna 1854-1870

Aðfnr. 1344, örkl 19

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölín og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Veyna þér að með hefuaðorð fyrir sjáningar um
 óðrum Þóðr bréf vidvilkjandi sofnun i þan sonefndu
 spámannar Ekkna sjáð um þér eindum meðlimum af með
 geygjadið vel að þarur fyrirtaki em fjarðagur minn
 Héndur ekki svolendi heimafyrir að eg geti lakið
 mikil af hendi raknað við hamn, nú er svo varid
 að eg að skuld hja Soni Jóns syni a' Gólvhol síðan
 eg céldi honum bólum nr. 20rd þar vildi og nú
 á nafna' gjöldi þessum 10rd frá yálfum mér om
 hinum 10th ráðshafa' þur Sonus mínum Runulfus
 Jónsson a' Arabæ i Rv. Pall Einarsson a' meðalsfelli
 Ef nefndur Son Jónsson i Gólvhol til hendaða þar
 Skuli sem eg vona að verði vil eg gefa' a' yvar vald
 hvörnin spánum getur orðið það til hagmunar

Holmabúi þan 19 apríl 1835

með verdingum
 Snorrason,

S. T.

Herra Cancellíráði sand og Baarfogðar V. Finsen; Reykjavík

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Boðsbrèf.

Bøðsbræf.

Eptir mikil mannskaðaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem róid hafði til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarsófgetinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum eðallundum mönnum til samskota handa eptirlátnum ekkjum og börnum heirra frá föllnu. Þessi upphvatning bar einnig svo góða ávexti, að skotíð var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbringu- og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki aðeins nægileg til að bæta úr neyd heirra eptirlátnu munadárleysingja, heldur urðu afgángs hér um bil 200 rdl., sem syrir ráðstöfun stiptamtmannsins yoru settir inn í jardbókarsjóðinn. Peningar þessir yoru, með vöxtum, sem jafnóðum var bætt við höfuðstólinn, árið 1840 orðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungs-úrskurði 24. júní 1840 ákveðið, að fór þetta skyldi vera undirstaða fyrir styrktarsjóði handa þurfundir ekkjum og börnum sjómanna, sem drukkna á fiskiveiðum frá Reykjavíkur bæ og Gullbringu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinu sem heir eiga heimili sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungs-úrskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðinum, með hverri er ákveðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólinum, gjáfrí sem honum kunni að hlutnast, og loksns það sem afgángs kunni að verða af samskotum, sem eptirléidis yrðu gjörð í tilefni af líkum mannskaða og heim sem vardi í aprílmáni. 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þágað til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, fyr en upphæð þessari er náð, og má aldrei úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. verði ekki eptir, hvar á móti verja má til útgjaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meiru er safnað og sett á vöxtu, þá einnig heim parti af höfuðstólinum, sem er yfir 1000 rdl., ef þess bykir þörf, þó svo að ætlu sér kostað kappsum, að auka sjóðinn svo mikil, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefir náð 1000 rdl. upphæð. Ennfremur hefir reglugjörðin ákveðið, að stjórnarnefnd skuli vera syrir sjóðinum, og eiga í nefnd heirri að vera bæjarsófgetinn í Reykjavík, dómkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarkirkjum, sem heir kjósa sjálfrí úr flokki sínum, sýslumaðurinn og prósasturinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr heirri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er falið að ákveða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjum skuli verja til útgjaldanna og hvað mikil skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó sjóðurinn sé, eins og fyr er sagt, einkum ætlaður til styrktar handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna, þá er þó í reglugjörðinni svo syrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrókkva til, megi einnig veita fátaðum fiskimönnum í ofanfendum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastól sinn eda veiðarséri, styrk nokkurn til að útvega sér ný skip, báta eða veiðarséri.

Sjóður þessi er nú orðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokkuð lángt eptir að ná þeim 1000 rdl., sem samkvæmt reglugjörðinni eiga að vera til, aður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínú. Það þarf ekki að skýra fyrir mönnum, hversu gagnlegur þvíslíkur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hin minnisstæðu og sorglegu dæmi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra veturnar, þar sem að menn hafa að morgni dags röið til fiskjar hér af nesjunum í sæmilegu veðri, en fjöldi af þeim vegna áf allaða ofsviðris aldrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörg börn főðurlaus, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikil er varíð í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og börnum hans muni verða nokkurnveginn borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvörum fyrirhitt marga góða sjómenn aður. Sílku áfalli má búast við, þegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umrædda sjóðs, hefr hví þótt ástæða til að vekja athygli manna á því, hve æskilegt það væri, ef sjóður þessi gæti sem fyrst farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlað, og hvort ekki sé tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú þegar að minnsta kosti þeiri ákvæðnu 1000 rdl. upphæð. Vér erum fullvissir um, að þessi skoðun vor muni flinna góðan róm, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálfum í þessum umdæmum, sem hlýtur að vera mest annat um þetta málefni, og hjá innbúum þeirra annara umdæma, frá hverjum eru á ári hverju sendir híngað menn til sjóróðra og sem eptir áðursörgðu njóta góðs af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá þeim mörgu öðrum bæði embættismönnum, kaupmönnum og þaendum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsán og mannkærlegan vilja til að aflætta neyd munadárleysingja þeirra, sem sjórinn hafið svipt vofeisflega forstöðumönnum sínum.

Vér bjóðum því nú eðallyndum mōnnum meðal landa vorra til samskota handa sjöði þessum í því augnamiði, að hann geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefr tilætlazt með úrskurði 24. júní 1840, og biðjum þá, sem vilja gefa gaum þessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikið þeir vilji gefa, svo og nōfn sín og heimili. Hverr er sjálfráður að gefa svo mikið og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þókkum; en þeir sem hafa efni og vilja til að gefa í meira lagi, þeir gefa margfaldlega, því þeirra gjafir bera ávöxt árlega; sömuleiðis er því þakkláttlega tekið, vilji sumir heldur lofa þessari stiptun árlegum styrk og efna síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjafir hær, sem inn koma, verði settar á vöxtu og þeim bætt við höfuðstólinn, er það askilegast að gjafirnar yrðu greiddar í peningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem menn kynnu að vilja láta í tē af fōngum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmōnum hér syðra, og treystir nefndin því að öðru leyti, að þeir sem eru öðrum fremri meðal fiskimanna og, í sveitunum, prestar og hreppstjórar, aðstoði nefndina með því að safna undirskriptum undir böðsbréfin, taka við gjöfunum og koma heim á framfæri. Böðsbréfin og gjafirnar eru menn bednir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú er Cancellíráð, land- og bæjarfógeti V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðunum skýrt frá upphæð gjafanna og nōfnum gefendanna, eins og að öðru leyti reiknингur eða skýrsla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglýstur.

Í stjórnarnesfnd sjóðsins手上 ekkjum og bōrnum drukknadra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbringu og Kjósar sýslum, 22. dag marzm. 1855.

A. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nōfn og stett gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfn verður af-hent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.
Sundjón Þorsteinn Þorlákss.	Gullbrú	St. Þ. Þorlákss.	120 = 120
Jónas Þorstein Guðnason	- - -	- - -	480.
Hagn. Þorsteinur Þorlákss.	- - -	- - -	320.
Jón Ólafsson i Hafnum safnat	- - -	- - -	120.
Jón Ólafsson i Þorlákss. safnat	- - -	- - -	340.
Jón Ólafsson Hafnum safnat	- - -	- - -	120 = 120.

þorlákss.

verður bozat af E. Steinþ.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöflin verður af-hent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður afhent eða hvar innlögð.	Hvað mikið getið er.

Prentað í prentsmiðju Íslands, hjá E. Þórðarsyni 1855.

Boðsbréf.

15

Epptir mikil mannskaðaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem röið hafði til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarfógetinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum eðalbyndum mönnum til samskota handa eptirlátnum ekkjum og börnum þeirra fráföllnu. Þessi upphvatning bar einnig svo góða ávexti, að skotil var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbringu- og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki aðeins nægileg til að bæta úr neyð þeirra eptirlátnu munaðarleysingja, heldur urðu afgángs hér um bil 200 rdl., sem fyrir ráðstöfun stiptamtmannsins voru settir inn í jarðabókarsjóðinn. Peníngar þessir voru með vñxtum, sem jafnóðum var bætt við höfuðstólinn, árið 1840 orðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungsúrskurði 24. júní 1840 ákveðið, að sé hefta skyldi vera undirstaða fyrir styrktarsjóði handa þurfandi ekkjum og börnum sjómannna, sem drukkna á fiskiveiðum frá Reykjavíkur bæ og Gullbringu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinu sem þeir eiga heimili sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungsúrskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðnum, með hverri er ákveðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólnum, gjásir sem honum kunni að hlotnast, og loksns það sem afgángs kunni að verða af samskotum, sem eptirleiðis yrðu gjörð í tilefni af líkum mannskaða og þeim sem varð í aprílmán. 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þángat til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, fyr en upphæð þessari er náið, og má aldrei úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. verði ekki eptir, hvar á móti verja má til útgjaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meiru er safnað og sett á vöxtu, þá einnig þeim parti af höfuðstólnum, sem er yfir 1000 rdl., ef þess hykir þörf, þó svo að ætlið sè kostað kappsum, að auka sjóðinn svo mikil, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefir náið 1000 rdl. upphæð. Enn fremur hefir reglugjörðin ákveðið, að stjórnarnefnd skuli vera fyrir sjóðinum, og eiga í nefnd heirri að vera bæjarfógetinn í Reykjavík, dómkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarfulltrúum, sem þeir kjósa sjálfrir úr flokki sínum, sýslumaðurinn og prófasturinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr þeirri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er falið að ákveða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjunum skuli verja til útgjaldanna og hvað mikil skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó í reglugjörðinni svo fyrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrókkva til, megi einnig veita fátækum fiskimönnum í ofanneyndum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastöl sinn eða veiðarfæri, styrk nokkurn til að útvega sér ný skip, báta eða veiðarfæri.

Sjóður þessi er nú orðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokkuð langt eptir að nái þeim 1000 rdl., sem samkvæmt reglugjörðinni eiga að vera til, áður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínu. Það harf ekki að skýra fyrir mönnum, hversu gagnlegur þvíslkur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hin minnisstæðu og sorglegu dæmi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra vetur, þar sem að menn hafa að morgni dags röið til fiskjar hér af nesjunum í sәmilegu veðri, en fjöldi að þeim vegna áfallanda ofsvaðris aldrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörg börn fðurlauns, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikil er varið í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og börnum hans muni verða nokkurnveginn borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvörum fyrirhitt marga góða sjómenn áður. Slíku áfalli má búast við, þegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umrædda sjóðs, hefir því þótt ástaða til að vekja athygli manna á því, hve askilegt það væri, ef sjóður þessi geti sem fyrist farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlað, og hvort ekki sè tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú þegar að minnsta kosti heiri ákveðnu 1000 rdl. upphæð. Vér erum fullvissir um, að þessi skoðun vor muni finna góðan róm, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálfum í þessum umdænum, sem hlýtur að vera mest annt um þetta málefni, og hjá innibúum þeirra annara umdæma, frá hverjum eru á ári hverju sendir hingað menn til sjórðra og sem eptir áðursögðu njóta góðs af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá þeim mörgu öðrum bæði embættismönnum, kauípmönnum og bændum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsán og manukærlegan vilja til að aðfætta neyð munaðarleysingja þeirra, sem sjóinni hafði svípt voefiflega forstöðumönnum sínum.

Vér bjóðum því nú eðallyndum mönnum meðal landa vorra til samskota handa sjóði þessum í því augnamiði, að hann geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefr tilætlað með úrskurði 24. júní 1840, og biðjum há, sem vilja gesa gaum þessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikið heir vilji gesa, svo og nöfn sín og heimili. Hverr er sjálfráður að gesa svo mikið og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þökkum; en heir sem hafa efni og vilja til að gesa í meira lagi, heir gesa margfaldlega, því heirra gjafir bera ávöxt árlega; sömuleiðis er því þakklátega tekið, vilji sumir heldur losa þessari stiptun álegum styrk og efua síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjafir hær, sem inn koma, verði settar á vöxtu og heim bætt við höfuðstólin, er það æskilegast að gjafirnar yrðu greiddar í peningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem menn kynnu að vilja láta í tó af söngum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmönnum hér syðra, og treystir nefndin því að örðru leyti, að heir sem eru örðum fremri meðal fiskimanna og, í sveitunum, prestar og hreppstjórar, aðstoði nefndina með því að safna undirskriptum undir böðsbréfin, taka við gjöfunum og koma heim á framsæri. Böðsbréfin og gjafirnar eru menn beðnir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú er Cancellíráð, land- og bajarsófgeti V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðunum skýrt frá upphæð gjafanna og nöfnum gefendanna, eins og að örðru leyti reikningur eða skýrla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglýstur.

Í stjórnarnefnd sjóðsins handa ekkjum og börnum drukknadra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbringu og Kjósar sýslum, 22. dag marzm. 1855.

Á. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nöfn og stett gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfln verður afhent eða hvar innlöggd.	Hvað mikið gefið er.
X Runólfur Ejlifss. Hölfur, eign bónus a Skogbjörn X		"	X2 4bd.
X Guðmundur Runólfsson	a Sænnabæ X	"	X1 - "
X Einar Einars. son. vinumæd X	Reiko	"	X32
X Ejlifur Guðmundsson Vinum X	Iks	"	X76
X Guðmundur Þóðra Ekkjum X	Óðs	"	X64
X Guðmundur Þóðra Ekkjum X	Óðs	"	X52
X Þorvaldur Guðmundsson fyrir a. h. vildfjána	Glo	"	64
X Helgi Einars. son. Ejalpss. mads X	Glo	"	X48
X Ejalpss. Einars. son. Komthüss. m X	Glo	"	X32
X Jón Jónss. bóni a ikenna Møgelli. Sj. m. Óðs		"	X32
X Þóður Jónss. v. mads a Fórmratals. Óðs X	Sj. m. Óðs	"	X32
X Magnús Guðmundsson. v. m. frá	Spordi. Útvanas. Óðs	"	X40
X Jóni Sigurðs. a. Þóðr. Þóðr. v. m.	Myra Spordi. Óðs m. X	"	X16
X Þóðr Jónsson v. mads frá	Spordi. Þóðr. Þóðr. v. m. Óðs	"	X16
X Þóðr Jónsson v. m. a.	Myra Óðs X	"	X32
X Guðmundur Magnússon. v. m. a.	Myra Óðs X	"	X48
X Guðmundur Magnússon. v. m. a.	a Skogbjörn X	6. m. Óðs	X24
X Þóðr Jónsson frá v. m. frá Þóðr. Þóðr. v. m. Óðs X		"	1 - "
X Guðmundur Þóðr. bóni a Lambskúsum X		"	X48
X Guðmundur Þóðr. bóni a Skogbjörn X		"	X24
X Jón Magnús Þóðr. frá Þóðr. Þóðr. v. m. a.	Ann. Þóðr.	"	1 - "

Nöfn og stett gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfn verður af-hent eða hvar innlöggt.	Hvað mikil gesti er.
X Þóðr Þóðri Þóðri a' Svalbarða	- - -	9 = 88	5.
X Sigurðr Einarss. Þóðr h.m. Þdo	- - -	" -	X 32
X Björn Björns. Kraki i Biskupst. Sjóm. Þdo	X - -	" -	X 16
X Sigurðr Oddss. frá Þrifni i Ölvess. Sjóm. Þdo	- - -	" -	X 16
X Björn Þóðr son Þóðri i Halakot.	- - -	X 1 -	"
X Guðmunder Þóðarss. frá Úlfhöfði. Sjóm. i Halakot.	- - -	" -	X 16
X Þor Loptson Þóðr h.m. i Halakot.	- - -	" -	X 16
X Þóðr Leinn Vigfus. Arnarhol. Gr. nesi Sjóm. Þo.	- - -	" -	X 16
X Þorsteinn Eyríkss. Þóðri i Klauðs. holakot. Sjóm. Þo.	- - -	" -	X 16
X Þóðr Þóðr. frá Véhöfðum. Sjóm. i Halakot.	- - -	" -	X 16
X Þor Þor Þóðr. sín. mada. Aðalabot.	- - -	" -	X 80
X Þóðr Leinn Þóðr. Þóðr. sín. Sama bæ.	- - -	" -	X 56
X Þóðr Þóðr. Vinu m. a. Miklhölli i Tungum.	- - -	" -	X 32
X Gisle Arnass. Þóðr h.m. i Arnakot.	- - -	" -	X 48
X Vigfus. Guðmunds. Vinu m. Skidengi i Grímon.	- - -	" -	X 16
X David David. son vinu m. frá Gila i Hlíðar. Sjól.	- - -	" -	X 40
X Sigurðr. Sigurðr. son Tomh.m. Molsheyrum.	X 1 - -	" -	"
X Þjarna Eyríkss. Þóðri a' Straða. Mosf.d.	" - -	" -	X 64
X Þorbjörn. Þorbjörns. frá Epoladal. Langadal v.m.	" - -	" -	X 48
X Þorbjörn. Þorbjörns.	do - - do v.m.	" -	X 48
X Þor Ingi. munda. son frá Sama bæ.	- - -	" -	X 32
X Eyríkur Eyríkss. Þóðri a' Langartökum.	- - -	" -	X 48
X Hannes Guðmunds. a' Molskúpum fyrir v.hja móðri.	- - -	" -	X 48
X Hennrok. Gislaþon. frá Bernadott. Langardal.	" - -	" -	X 32
Pall Þorðr. son Tomh. m. Molskúsum.	- - -	" -	64
Bjarni Hannes. Tomh.m. Hlidonepi.	- - -	" -	48

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður af- hent eða hvar innlögð.	Hvað mikil gefið er.
X Hroðbjartur Andreesson sonum a Molskúrum		n	flutti 21 - 8
Arni Arnar. Bondi a	Sto.	"	x 48
X Einar Þóroddsson sio m. frá Længホル a gítra krepum v.m.		"	x 16
X Stephan Guðmundsson frá Langarépi. Længum*		"	x 16
Fridrik Arnar. Sjálfsins i Molskúrum		"	64
X Gisli Gunnarsson um fr Længum. Stoax		"	x 16
X Þórdi Arnarson um a Hlalakop.		"	x 16
X Gisle Danjelsson um a Kingvöllum		"	x 16
X Jón Þórdar. Vinnum a Ulfholtsvala		"	x 16
X Helgi Guðmúrsson Um. Lambhusum		"	x 32
X Jóhannes Hauerson Sjálfsins m a Sto. bardax		"	x 24
X Jón Magnússon grashus meður. Stoalborda		24 vnd	x 16
	Samlaðt	24 vnd	48/2

Skagfjörður 24. Juuli 1858

Fr. Þjóðfjörð

Af afanþri fildum 24 vnd 48/2 ann 21 vnd 16/2 borgarder
i ynningu n 3 - 32 f. annasat fát frum Paulsen
i Hafnarfyrði.

Opnunarfari 32 vnd en mi i ynningu. Vogati til einn
8/10/58 V. F. E.

Prentað í prentsmíðju Íslands, hjá E. Þóðarsyni 1855.

Forbraði Jacobsyni a. Dallen 21C vld 113-76

Børsbræf.

Bøðsbrèf.

Eptir mikid mannskaðaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem róid hafði til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarfógetinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum eðallýndum mönnum til samskota handa eptirlátnum ekkjum og börnum þeirra fráfullnu. Þessi upphvatning var einnig svo góða ávexti, að skotid var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbringu- og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki aðeins nægileg til að bæta úr neyð þeirra eptirlátnu munadárleysingja, heldur urðu afgángs hér um bil 200 rdl., sem fyrir ráðstöfun stiptamtmannsins voru settir inn í jarðabókarsjóðinn. Peníngar þessir voru, með vöxtum, sem jafnóðum var hætt við höfuðstólinn, árið 1840 orðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungsúrskurði 24. júní 1840 ákvæðið, að sé þetta skyldi vera undirstaða fyrir styrktarsjóði handa þurfandi ekkjum og börnum sjómannna, sem drukkna á fiskiveiðum frá Reykjavíkur bæ og Gullbringu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinu sem þeir eiga heimili sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungsúrskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðinum, með hverri er ákvæðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólinum, gjáfir sem honum kunnist að hlutast, og loksns það sem afgángs kunnist að verða af samskotum, sem eptirléidis yrðu gjörd í tilefni af líkum maunskáða og heim sem vardi í aprílmáni. 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þangað til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, fyr en upphæð þessari er náð, og má alreið úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. verði ekki eptir, hvar á móti verja má til útgjaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meiru er safnað og sett á vöxtu, þá einnig þeim parti af höfuðstólinum, sem er yfir 1000 rdl., ef þess þykir þörf, þó svo að atið sé kostað kappsum, að auka sjóðinn svo mikid, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefir náð 1000 rdl. upphæð. Ennfremur hefir reglugjörðin ákvæðið, að stjórnarnefnd skuli vera fyrir sjóðinum, og eiga í nefnd þeiri að vera bæjarfógetinn í Reykjavík, dómkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarfulltráum, sem þeir kjósa sjálfir úr flokki sínum, sýslumaðurinn og prófasturinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr þeiri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er fallið að ákvæða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjunum skuli verja til útgjaldanna og hvað mikid skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó sjóðurinn sé, eins og fyr er sagt, einkum atlaður til styrktar handa ekkjum og börnum drukknadra fiskimanna, þá er þó í reglugjörðinni svo fyrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrókkva til, megi einnig veita fátaðum fiskimönnum í ofanneyndum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastól sinn eða veiðarfæri, styrk nokkurn til að útvega sér ný skip, báta eða veiðarfæri.

Sjóður þessi er nú orðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokkuð lángt eptir að ná þeim 1000 rdl., sem samkvæmt reglugjörðinni eiga að vera til, áður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínu. Það þarf ekki að skýr fyrir mönum, hversu gagnlegur þvíslkur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hín minnisstæðu og sorglegu dæmi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra vetrur, þar sem að menn hafa að morgni dags röld til fiskjar hér af nesjunum í sæmilegu veðri, en fjöldi af þeim vegna áfallanda ofsvaðris aldrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörg börn fóðurlaus, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikil er varið í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og börnum hans muni verða nokkurnvegin borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvörum fyrirhitt marga góða sjómenn áður. Síliku áfalli má búast við, þegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umrædda sjóðs, hefir því þótt ástæða til að vekja athygli manna á því, hve æskilegt það væri, ef sjóður þessi gæti sem fyrst farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlað, og hvort ekki sé tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú þegar að minnsta kosti þeiri ákveðnu 1000 rdl. upphæð. Vér erum fullvissir um, að þessi skoðun vor muni finna góðan róm, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálfum í þessum umdænum, sem hlýtur að vera mest ant um þetta malefni, og hjá innbúum heirra annara umdæma, frá hverjum eru á ári hverju sendir híngað menn til sjóróðra og sem eptir áðursögðu njóta góða af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá þeim mörgu óðrum bæði embættismönnum, kaupmönnum og bændum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsán og mannkærlegan vilja til að aflætta neyd munadarleysingja heirra, sem sjórinn hafið svipt vofeislega forstöðumönnum sínum.

Nóf

Ornum

Bondi

Vinni

O

Vinni

Bonot

Vinni

Steppi

Vinni

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

Vér bjóðum því nú eðallyndum mönnum meðal landa vorra til samskota handa sjöði þessum í því augnamiði, að hann geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefir tilætlazt með úrskurði 24. júní 1840, og biðjum þá, sem vilja gefa gaum þessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikilð þeir vilji gefa, svo og nöfn sín og heimili. Hverr er sjálfráður að gefa svo mikilð og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þökkum; en þeir sem hafa efni og vilja til að gefa i meira lagi, heir gefa margfaldlega, því þeirra gjafrir bera ávöxt árlega; sūmuleiðis er því þakklátegla tekil, vilji sumir heldur loka þessari stiptun árlegum styrk og efna síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjafrir þær, sem inn koma, verði settar á vöxtu og heim bætt við höfuðstólinn, er það aeskilegast að gjafrnar yrðu greiddar í peningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem menn kynnu að vilja láta í tēr föngum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmönnum hér syðra, og treystir nefndin því að óðru leyti, að þeir sem eru óðrum fremri meðal fiskimanna og, í sveitunum, prestar og hreppstjórar, aðstodi nefndina með því að safna undirskriptum undir böðsbréfin, taka við gjöfunum og koma þeim á framsæri. Böðsbréfin og gjafrnar eru menn bednir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú er Cancellíráð, land- og bærarfógei V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðunum skýrt frá upphæð gjafranna og nöfnum gefendanna, eins og að óðru leyti reikningur eða skýrsla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglystur.

Í stjórnarnefnd sjóðsins handa ekkjum og börnum drukknadra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbríngu og Kjósar sýslum, 22. dag marzm. 1855.

A. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nöfn og stett gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfn verður afhent eða hvar innlögð.	Hvað mikilð gefið er.
Bondi Steffan Steffansson	a' Stórholti	aþ hent í peningum	2 Thalr. 1/2 Thalr. 1/2 Thalr.
Guðmundur Guðmundur Steffansson	a' Samabó	um	1/4
Bondi Ógr Steingrimur Jónasson	a' Hlíði	Steffan Steffan	3 til 5 Saman
Önnunsmáður Ólafur Steingrimsson	a' Samabó	Mynd a' Stórholti	2 Rúpum í Reykjavík
- Steingrimur Steingrimsson	Samabó		2
- Kjartill Steingrimsson	Samabó		2
Jónas Oldny Steingrimsson	Samabó		2
Guðrún Jórunn Ólafsdóttir	Samabó		2
Gordi Steingrimsson	Samabó		2
Bondi Jón Ólafsson	a' Hlíðamis		1
Vinnunsmáður Jón Ólafsson	a' Hlíðarum		1
- Guðmundur Jónasson	a' Samabó		1
Eigill Ólafsson	Ormsfjörðum		1
Holbeinn Þjóðólfsson	a' Gátt		1
Markús Ógmundsson	a' Völlum		1
Þjóðólfur Þorlaksson	a' Sparvatni		16
Hafliður Þórðarson	Mennahofi		24
Þorsteinn Guðmundsson	a' Geroldskoti	Thaflir til	1
Kolleifur Guðmundur	Kjóthóllum	Ibra Ólafsson	1
		Reykjavík	

Nóf og Mynd gefan öðru	Heimili	Gorjum grafinn verður aftanolt ór hvar innlegt	Gorvindur gefit er
		flættir	Stóll ok 40
Ornumadr Þorlakur Þorlákss.	Yrkþjörn	aftanolt Stóll	2 --
— Jón Þórhallur	Hraunni	á bitholti	64
— Jón Ómarsson	a semma so.	—	48
Bondu Þroður J. Matthíass.	Hlíði	—	5 —
— Þordar Ólafur Guðmund.	Gjúkri	—	1 —
Ornumadr Ómar Þórður.	varðheiði	—	— 48
— Ólafur Magnússon	Gölt	—	1 —
— Ólafur Guðmundur	— Hlíði	—	1 —
— Ólafur Guðm. f. gynnus.	Hlíði	—	1 48
Ornum Þóra Guðrún Þórhild.	Hlíði	—	1 —
Ornum meðr Jón Halldorff	Óðola	—	— 64
Bondu Þorlakur Guðmundur	Varðholi	—	1 —
Ornum m. Kaak Þórh. Brökku þat	Brökku þat	—	1 —
Þróður Þórir Þorláksson	— Hlíði	—	— 64
Ornum m. Jónas Þórh.	Sandlah.	—	— 64
— Jóhanna Steffansson	Hrigrunni	—	— 16
— Ólafur Þórður	Hókholti	—	— 32
— Ómar Þórh. Þórður	Mestalholthús	—	— 24
— Hallur Þórhundur	Ormskotum	—	— 16
— Þórður Þórhundur	Skerrab.	—	— 16
— Þórhundur Þórhundur, Þorrabeyjarhjóleigur	—	—	— 38
Ornum Þóra Guðrún Halldorff	— Hlíði	—	— 1 —
Bondu Gísli Þorlákss.	Hlíði	—	1 —
— Egylfur Egylfsson	Brökku þat	—	1 —
Ornum m. Ingimundur Jóns	Krok.	—	— 16
— Sigríður Ómarsson	Bessa Þórh.	—	— 30
— Kristján Þorlákss.	Steinskoti	—	— 1 —
— Þórun Þórhundur	Lundum	—	— 24
— Ómar Ómarsson	Reykjavíki	—	— 16

Nafn og skjott gefendamus	Gleðili	Hverjuð gjóðum verði á þessi óður hvar innlögð	Glærniðið gjeft er	Nafn
			Þóttar	Skop
Bonoli Jon Jónasson	a' Melholti	aftan 1 Sk. Stórhús fyrir	52	92
- Guðmún Ólafur Ágústsson	Fridrikur Koti	"	48	
- Steffan Ægismundur	Fridrikur Koti	"	32	
- Jón Pálsson	a' Grasþurðum	"	48	
Vinnunarr Ónar Jóhannesson	a' Ófralangholli	"	64	
- Sigmundur Jóhannesson	Holtakoti	"	64	
- Arni Þígvordsson	Morpetti	"	16	
- Halldór Jónasson	Bakkar holli	"	16	
- Jón Egilsson	Breyðabotn spánum	"	48	
- Úlfur Ólafsson	Bæggarsöll	"	32	
- Jón Guðrúnur	Frakkrum	"	48	
- Jón Jónasson	a' Hlíði	aftan 1 Hrað. Ólafsson	2	
Bonoli Guðmún Ólafur Ólafsson	a' Hlíði	a' Reykjavík	1	
Vinnunarr Þóður Þorðarson	a' Þrarábofi	"	n	
- Guðrún Ólafur Þorðarson	Rauðsýnur	"	32	
- Jón Egilsson	a' Langstrú	"		
- Þóður Þorðarson	a' Hlíði	aftan 1 Kauður Hrað.	64	
Vinnunarr Valgerður Hlíði branda	Hlíði	M.W. Þorðarson	1	
vinnunarr Jónas Óggertur	a' Þorðarsupi	i Reykjavík	1	
Bonoli Egill Þórsson	a' Hlíði	"	1	
vinnunarr Jón Ónarsson	a' Hlíði	aftan 1 Kauður Hrað.	1	
		N. Paulson		
		Háforar fyrir		
Af ofanför fóður miðaður a' ynningu 57 - 66 f. an 13 rd í nafnsfari		Samtagt	70	66
þaðan blæðið ávísar.				

Afturkomið 28 Júlí 1855

St. Steffansson

Gjafir fæstnar dar af Sigurði Árason i Geppisarne		Heimili	Gjafir um gospini verdar ásporl eða hrar en tilgof	Dótt. sk.
Núsn og skjett gefandarne				
Hóppud. Sigurður Árason	a. Gesthúsun	Sigurði Árason	2 - a	
Jónas Þór. S. Nordfjord	Svitholti	þiður	1 - a	
Semhús m. Jón Jónasson	Gesthúsun	í Gesthúsun	- a 16	
Vinnu m. Ólafur Þórnarson	Gesthúsun		- a 16	
— Ásmundur Þordarson	Epiðri		- a 16	
— Gunnlöður Jónasson	Gesthúsun		- a 16	
— Ólafur Þórnason	Slaðki		- a 16	
— Ólars Ólarsen	Hólmun		- a 16	
— Ólrikur Helgason	Gölt		- a 16	
Thóri Jón Magnússon	Gesthúsun		- a 16	
Bonoli Gisti Þordarson	Borgarkoti		- a 64	
Vinnu m. Jón Sigurðsson	Arnaboti		- a 32	
Bonoli Þorsteinn Hálgaðson	í Hala		- a 24	
Semh. m. Guðn. Guðnaf.	Gesthúsun		- a 32	
Vinnu m. Jón Gestason	Svalbarði		- a 16	
Semh. m. Guðmundur Jónass.	Gesthúsun		f - a	
Vinnu m. Áshjörn Jónass.	Gluðki		- a 16	
Hóppud. Ólafur Þórnaf.	Mugaspótun		- a 32	
Bonoli Magnus Oddr.	Þjarnastodun		f - a	
— Ólars Arnasson	Þjornast.		f - a	
Vinnu m. Ólars Ólarsen	Þjarnast.		- a 16	
— Arni Ólarsen	Þjarnast.		- a 16	
Bonoli Þorsteinn Guðn. f.	Micdolal		- a 32	
Vinnu m. Sveinn Eggerði	Brúnarvöllun		- a 16	
Silfur smárus Jón Orkondi	Þjarnast.		- a 32	
Bonoli Jón Magnúsf.	Akrakoti		f - a	
Vinnu m. Þorsteinn Knut.	Glori		- a 16	
Bonoli Jón Jónasson	í Svitholt		- a 16	
— Guðmundur Ólur Ólaf.	Þorrkoti		1 - a	
— Jón Þorðarson	Breiddabolsf.		1 - a	
— Ólafur Þagi mundi	Deslitarholi		- a 16	
— Jón Ólafsson	Breiddabolsf.		1 - a	
— Grímur Sigurðsson	Sanolakoti		- a 48	
— Magnus Þórðurson	Haußmúnum		- a 64	
— Jón Jónasson	Bachangrýri		- a 32	
			16	72

Nafn og stett gjefandanna	Heimili	Hverjum gis fim verelar aftan 8 etta hvor enn lög	Polti sk flöllir	16	92
Vinn m. Guðmr. Guðmundur	Sæga myn				
—	Guðni Guðmundur	Holgas tórum		n	16
—	Jón Ólafsson	Bárhangsætri		n	16
Bondi Jón Gustavur	Eyvindar stöðum		1	—	16
—	Sigurður Guðlaugur	Destol	1	—	16
Vinn m. Stein Sigurður	Lanakorti		n	16	
—	Petur fræsi.	Destol	n	16	
Bondi Stein Þórður	Steins korti		1	—	16
—	Sigurður Sigurður	Gerðakorti	n	64	
Fimh. m. Jón Einars	Gesthuum		n	24	
Vinn m. Jón Eggerður	Bessa stöðum		n	24	
Vinn kon. Kristin Ógmundur	Bessa stöðum		1	—	16
Ólaf Jóni Þórhjörð Jóns d.	Bessa B.		1	—	16
Bondi Beni Ólafur Ólafur	Trot		n	64	
Fraukur Þóra Jóns	Bessa stöðum		1	—	16
Vinn kon. Þannius Ólafur	Bessa stöðum		n	16	
Vinn m. Haldor Magnús	Akrakorti		n	24	
—	Orlendur Ólafur	Frítholli		n	24
—	Sigurður Ólendur	Þórikorti		1	—
Bondi Ólafur Ólafur	Austur korti		n	16	
—	Ólafur Ólafur	Hallakorti		n	64
V. m. Þórir Jónasson	Sauðardals holum		n	16	
—	Brunnulfur Ólafur	Hallakorti		n	16
Fimh. m. Jón Sigurðsson	Hallakorti		1	—	16
V. m. Sigurður Ólafur	Hallakorti		n	64	
Karmastur Ólafri Þorrason	Hólmabru		n	16	
V. m. Sigurður Ólafur	Reykjum		n	24	
—	Magnus Magnússon	Krassi		n	24
—	Ólafur Ólafsson	Holtahalli		n	16
—	Ólafur Jónasson	Austakorti		n	16
Bondi Haldor Jónasson	Haugahúnum		1	—	16
—	Guðmr. Guðmundur	Hallakorti		n	64
—	Kristján Jónasson	Frítholli		n	16
V. m. Hannes Ólafsson	Hallakorti		1	—	16
Þórir Þórmarsen	Frítholli		n	16	
Gesthuum þar 28. juli 1837	Reykjavík	aftan 8 kl. 10pm. St. Johnson	3	64	
	S. Ólafsson	Imon lagd	3.5	90	

Bøðsbrèf.

Boðsbréf.

Eptir mikilð mannskaðaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem róið hafði til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarfógetinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum eðallyndum mönnum til samskota handa eptirlátnum ekkjum og börnum þeirra frásöllnu. Þessi upphvatning bar einnig svo góða ávexti, að skotið var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbringu- og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki aðeins nægileg til að bæta úr neyð þeirra eptirlátnu munáðarleysingja, heldur urðu afgángs hér um bil 200 rdl., sem fyrir ráðstöfnum stiptamtmannsins voru settir inn í jarðabókarsjóðinn. Peníngar þessir voru, með vöxtum, sem jafnöðum var bætt við höfuðstólinn, árið 1840 örðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungs-úrskurði 24. júní 1840 ákvæðið, að sé þetta skyldi vera undirstáða fyrir styrktarsjóði handa þurfan di ekkjum og börnum sjómannna, sem drukkna á fiskiveidum frá Reykjavíkur bæ og Gullbringu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinu sem heir eiga heimili sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungs-úrskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðinum, með hverri er ákvæðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólinum, gjástr sem honum kunni að hlutnast, og loksns það sem afgángs kunni að verča af samskotum, sem eptirlieðis yrðu gjörð í tilefnni af líkum mannskaða og þeim sem varð í aprílmáni. 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þángad til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, fyr en upphæð þessari er náð, og má alðrei úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. verði ekki eptir, hvar á móti verja má til útgjaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meirir er safnað og sett á vöxtu, þá einnig þeim parti af höfuðstólinum, sem er yfir 1000 rdl., ef þessi þykir þörf, þó svo að ætlað sé kostað kappus um, að auka sjóðinn svo mikil, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefur náð 1000 rdl. upphæð. Ennfremur hefur reglugjörðin ákvæðið, að stjórnarnesfnd skuli vera fyrir sjóðinum, og eiga í nefnd heirri að vera bæjarfógetinn í Reykjavík, dómkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarfulltrúum, sem heir kjósa sjálfur úr flokki sínum, sýslumaðurinn og prófasturinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr heirri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er falið að ákvæða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjunum skuli verja til útgjaldanna og hvað mikil skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó sjóðurinn sé, eins, og fyr er sagt, einkum ætlaður til styrktar handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna, þá er þó í reglugjörðinni svo fyrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrókkva til, megi einnig veita fátækum fiskimönnum í ofanfnesendum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastól sinn eða veiðarfæri, styrk nokkurn til að útvega sér ný skip, báta eða veiðarfæri.

Sjóður þessi er nú orðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokkuð lángt eptir að ná þeim 1000 rdl., sem samkvæmt reglugjörðinni eiga að vera til, áður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínu. Það þarf ekki að skýra fyrir mönnum, hversu gagulegur hvílskur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hin minnisstaðu og sorglegu dæmi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra veturnar, þar sem að menn hafa að morgni dags röið til fiskjar hér af nesjunum í sæmilegu veðri, en fjöldi af þeim vegna áfallanda ofsaviðris aldrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörg börn fóðurlans, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikil er varið í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og börnum hans muni verða nokkurnveginn borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvörum fyrirhitt marga góða sjómenningar. Síslu ásalli má búast við, þegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umrædda sjóðs, hefim því þótt ástæða til að vekja athygli manna á því, hve æskilegt það væri, ef sjóður þessi gæti sem fyrst farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlað, og hvort ekki sè tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú þegar að minnsta kosti þeirri ákvæðnu 1000 rdl. upphæð. Vér erum fullvissir um, að þessi skoðun vor muni finna góðan róm, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálsum í þessum umdæmum, sem hlýtur að vera mest annst um þetta málefni, og hjá innibúum þeirra annara umdæma, frá hverjum eru á ári hverju sendir hínigáð menn til sjóróðra og sem eptir áðursögdum njóta góðas af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá þeim mörgu óðrum bædi embættismönnum, kaupmönnum og bændum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsán og mannkærlegan vilja til að aflætta neyd munadárleysingja þeirra, sem sjórinn hafi svipt vorfeislega forstökkumónnum sínum.

Vér bjóðum því nú eðallyndum mönnum meðal landa vorra til samskota handa sjóði þessum í því augnamiði, að hanu geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefr tilætlazt með úrskurði 24. júní 1840, og biðjum þá, sem vilja gefa gaum bessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikið heir vilji gefa, svo og nöfn sín og heimili. Hverr er sjálfráður að gefa svo mikið og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þökkum; en heir sem hafa efni og vilja til að gefa í meira lagi, heir gefa margfaldlega, því heirra gjafir bera ávöxt árlega; sömuleiðis er því þakklátega tekið, vilji sumir heldur lofa þessari stiptun árlegum styrk og efna síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjafir hær, sem innu koma, verði settar á vöxtu og heim bætt við höfuðstólinn, er það aksilegast að gjafirnar yrðu greiddar í peningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem menn kynnu að vilja láta í tě af föngum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmönnum hér syðra, og treystir nefndin því að öðru leyti, að heir sem eru öðrum fremri meðal fiskimanna og, í sveitunum, prestar og hreppstjórar, aðstoði nefndina með því að safna undirskriptum undir böðsbréfinu, taka við gjöfunum og koma heim á framsfæri. Boðsbréfin og gjafirnar eru menn beðnir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú er Cancellíráð, land- og bæjarfógeti V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðnum skýrt frá upphæð gjafanna og nöfnum gefendanna, eins og að öðru leyti reikníngur eða skýrla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglýstur.

Í stjórnarnesfnd sjóðsins handa ekkjum og börnum drukknadra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbringu og Kjósar sýslum, 22. dag marzm. 1855.

Á. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður afhent eða hvar innlöögð.	Hvað mikið gefið er.
Pálls Þ. Þóðvarsson	i Stad.	Kaupm. Sverfus. Þóð.	21 - 32
Benediktus L. Vigfússon i Skólasti.		Kaupm. Sverfus. Þóð.	1 - -
Jón Steppuk Jónasson i Skólasti	Kaupm. Olafur. Þóð.	4 - -	
Sæmþorl. Þóðarson i Þóðarstaði	Kaupm. Smith. Þóð.	5 - -	
Björn Þóð. Þorlaksson i Stóragötu	Kaupm. Sverfus. Þóð.	1. - -	
Þorsteinn Þóð. Þorlaksson i Þóðarstaði	Kaupm. Samfogðu í peningum	1. - -	
Beinleinn Þ. Stephansson i Þóðarstaði	10 - 10 - - 48.		
Þóðar Þ. Þorlaksson i Nordurstaði	10 - 10 - - 16.		
Ómar Þóð. Þorlaksson i Skólastaði	10 - 10 - - 32.		
Jón Þóð. Þorlaksson i Skólastaði	Kaupm. Böring. Þóð.	4 - -	
Jón Þóð. Guðmundsson i Vatnshús	Kaupm. Olafur. Þóð.	- - 32.	
		þlyptar	21 - 32

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfn verður af- hent eða hvar innlögð	Hvað mikið gefið er.
Jón bæti Steinsson	i Rethini.	Rauym. Olafson Kvin	32
Gudmundr b. Magnússon	i Gíðini.	Rauym. Sverfus Kvin	32.
Jón bæti Jónasson	i Hóli.	Rauym. Olafson Kvin	24.
Gudmundr b. Jónasson	i Garðini.	Rauym. Olafson Kvin	24.
Oddur bæti Jónasson	i Brattkini.	Rauym. Olafson Kvin	32.
Sigurðr bæti Gudmundspj.	i Fjörngötum.	Rauym. Olafson Kvin	2 - -
Jón bæti Gislason	i Fjörngötum.	Rauym. Sverfus Kvin	1 - -
Jón bæti Hafnarason	i Klári.	Rauym. Sverfus Kvin	64
Erikja Þórunn Hafnar.	i Klári	Rauym. Sverfus Kvin	64.
Jón bæti Jónasson	i Fornstúlum.	Rauym. Sverfus Kvin	1 - -
Magnús b. Olafsson	i Fornstúlum.	Rauym. Olafson Kvin	64.
banbrennar	i G. (urbregg)	Sambær. Rekt.	28- 80-
Sigurður bæti Olafsson	i Líndar Gáhini.	Rauym. Sverfus Kvin	32.
			= 29 = 16.

Prentað í prents miðju Íslands, hjá E. Þórdarsyni 1855.

Boðsbréf.

Boðsbref.

Eptir mikil mannskádaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem réið hafði til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarsógetinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Gullbríngu- og Kjósar-sýslum eðallyndum mönnum til samskota handa eptirlátnum ekkjum og börnum þeirra frásöllnu. Þessi upphvatning bar einnig svo góða ávexti, að skotil var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbríngu- og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki aðeins nægileg til að bæta úr neyd þeirra eptirlátnu munandaleysingja, heldur urðu afgángs hér um bil 200 rdl., sem sýrir ráðstöfun stiptamtmannsins voru settir inn í jarðabókarsjóðinn. Peningar þessir voru, með vöxtum, sem jafnóðum var baett við höfuðstólinn, árið 1840 orðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungs-úrskurði 24. júní 1840 ákvæðið, að sé þetta skyldi vera undirstaða sýrir styrktarsjóði handa þursfandi ekkjum og börnum sjómannna, sem drukkna á fiskiveidum frá Reykjavíkur bæ og Gullbríngu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinu sem þeir eiga heimili sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungs-úrskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðinum, með hverri er ákvæðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólinum, gjáfr sem honum kunní að hlutast, og loksins þá sem afgángs kunní að verða af samskotum, sem eptirleiðis yrðu gjörð í tilefni af líkum mannskaða og þeim sem varð í aprílmáni. 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þangað til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, sýr en upphæð þessari er náð, og má aldrei úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. verði ekki eptir, hvar á móti verja má til útgjaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meiru er safnað og sett á vöxtu, þá einnig þeim parti af höfuðstólinum, sem er yfir 1000 rdl., ef þess hekur þörf, þó svo að ætið sé kostað kappsum, að auka sjóðinn svo mikil, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefr náð 1000 rdl. upphæð. Einfremur hefr reglugjörðin ákvæðið, að stjórnarnefnd skuli vera sýrir sjóðinum, og eiga í nefnd heirri að vera bæjarsógetinn í Reykjavík, dómkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarfulltrúum, sem heir kjósa sjálfr úr flokki sínum, sýslumaðurinn og prósasturinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr heirri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er falið að ákvæða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjunum skuli verja til útgjaldanna og hvað mikil skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó sjóðurinn sé, eins og sýr er sagt, einkum atlaður til styrktar handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna, þá er þó í reglugjörðinni svo sýrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrökka til, megi einnig veita fátaðum fiskimönnum í ofanneyndum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastól sinn éda veildarséri, styrk nokkurn til að útvega sér ný skip, báta éda veildarséri.

Sjóður þessi er nú örðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokknð lángt eptir að ná þeim 1000 rdl., sem samkvæmt reglugjörðinni elga að vera til, aður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínu. Það þarf ekki að skýra fyrir mönnum, hversu gagnlegur þvíslíkur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hin minnisstæðu og sorglegu dæmi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra veturnar, þar sem að mœn hafa að morgni dags ráðið til fiskjar hér af nesjunum í sæmilegu veðri, en fjöldi af þeim vegna áfallanda ofsviðris aldrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörg börn főðurlaus, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikil er varið í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og börnum hans muni verða nokkurnveginn borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvörum fyrirhitt marga góða sjómenn aður. Slíku áfalli má búast við, hegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umrædda sjóðs, hefir því þótt ástæða til að vekja athygli manna á því, hve æskilegt það væri, ef sjóður þessi gæti sem fyrst farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlað, og hvort ekki sé tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú hegar að minnsta kosti þeirri ákvæðnu 1000 rdl. upphæð. Vér erum fullvissir um, að þessi skoðun vor muni finna góðan rím, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálfum í þessum umdænum, sem hlýtur að vera mest annt um þetta mállefni, og hjá innbúnum þeirra annara umdæma, frá hverjum eru á ári hverju sendir híngáð menn til sjóróðra og sem eptir áðursögdum njóta góða af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá þeim mörgu öðrum bæði embættismönnum, kaupmönnum og bændum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsan og manukærlegan vilja til að aflætta neyd munadölurleysingja þeirra, sem sjórinn hafið svipt vofeiflega forstöðumönnum sínum.

Vér bjóðum því nú eðallyndum mōnnum meðal landa vorra til samskota handa sjöði þessum í því augnamiði, að hann geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefir tilætlazt með úrskurði 24. Júní 1840, og biðjum þá, sem vilja gefa gaum þessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikil þeir vilji gefa, svo og nōfn sín og heimili. Hverr er sjálfráður að gefa svo mikil og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þökum; en þeir sem hafa efni og vilja til að gefa í meira lagi, þeir gefa margfaldlega, því þeirra gjafr bera ávöxt árlega; sömuleiðis er því þakklátega tekið, vilji sumir heldur lofa þessari stiptun árlegum styrk og efna síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjafr þær, sem innu koma, verði settar á vöxtu og þeim bætt við höfuðstólinn, er það æskilegast að gjafrnar yrðu greiddar í peningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem menn kynnu að vilja láta í tē af söngum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmōnnum hér syðra, og treystir nefndin því að öðru leyti, að þeir sem eru öðrum fremri meðal fiskimanna og, í sveitunum, prestar og hreppstjórar, aðstoði nefndina með því að safna undirskriptum undir boðsbréfinn, taka við gjöfunum og koma þeim á framfæri. Boðsbréfin og gjafrnar eru menn beðnir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú er Cancellíráð, land- og bæjarfógeti V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðnum skýrt frá upphæð gjasanna og nōfnum gefendanna, eins og að öðru leyti reikníngur eða skýrla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglýstur.

Í stjórnarnesnd sjóðsins handa ekkjum og börnum drukkaðra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbríngu og Kjósar sýslum, 22. dag marzm. 1855.

Á. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfn verður af-hent eða hvar innlögð.	Hvað mikil gefið er.
Pastor Th. Bödvarsson i Stad		Augum. Liverken hin 4 - -	
Benedictus Vigfússon i Miðaeki	Kaupm. Liverken hin	1. - -	
Jón frøk. Jónasson á Hrauni	Augum. Olafsen hin	14 - -	
Sveinbjörn Þau. Bödvarsson í Hornólfshöfðum	Kaupm. Smith hin	5 - -	
Björn Þau. Verthausz á Stóragérti	Kaupm. Liverken hin	1 - -	
Þorkell Þau. Þallarson á Krýsivík	Kaupm. Liverken hin	1 - -	
Beinheim S. Stephanus á Krýsivík	10 - -	10 - -	48.
Þóður Þau. Einarsson á Nordurstr. 10 - -	10 - -	10 - -	16.
Einar Þau. Lemundur á Stóranýði	10 - -	10 - -	32.
Jón Þau. Germundur á Fljótsátopum	Kaupm. Þorring hin	4 - -	
Jón Þau. Guðmundur Þau. Þallarhúsí	Kaupm. Olafsen hin	- -	32.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfni verður af-hent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.
Jón lausi Steinsson	i Rökhini	Kaupm. Olafssuð Kvin	32 th
Gudmundur b. Magnússon	i Gjáhini	Kaupm. Sveinskuð Kvin	32.
Jón lausi Jónasson	i Blac.	Kaupm. Olafssuð Kvin	34.
Gudmundur b. Jónasson	i Garðhini	Kaupm. Olafssuð Kvin	24.
Oddur lausi Þorlaksson	i Bróshini	Kaupm. Olafssuð Kvin	32.
Sigurður lausi Gudmundsson	i Þjörngardarstað	Kaupm. Olafssuð Kvin	2-
Jón lausi Geilason	i Þjörngardarstað	Kaupm. Sverstein Kvin	1-
Jón lausi Hafslidason	i Skápi	Kaupm. Sverstein Kvin	64
Eriðja Þórunn Hafslidason	i Skápi	Kaupm. Sverstein Kvin	64
Jón lausi Jónasson	i Skornóllustad	Kaupm. Sverstein Kvin	1-
Magnús lausi Olafsson	i Skornóllurbod	Kaupm. Olafssuð Kvin	64.
Samtals Þek 28-80 th			
Sigurður lausi Olafsson	i Lutur Gjáhini	Kaupm. Sverstein Kvin	32-
			= 29 th 16/-

Prentað í prents miðju Íslands, hjá E. Þórdarsyni 1855.

Fjárlagið "Bodlóf" ófanns 2^u tilfari í Gjainavígnunum
þundið fárrað Blas Fíreyðið Alðarinsfjálmur. —

Stad i Gjainavík. 31st Mai 1855.

W. J. Þorvaldsson

Fíreyðið Alðarinsfjálmur
Fræg Land og Lífgerða Þanníllirar. V. Þorvaldsson

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Boðsbréf.

12

Eptir mikið mannskaðaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem róid hafði til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarfógetinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Gullbríngu- og Kjósar-sýslum eðallyndum mönnum til samskota handa eptirlátnum ekkjum og börnum þeirra frásöllnu. Þessi upphvatning bar einnig svo góða ávexti, að skotid var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbríngu- og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki aðeins nægileg til að bæta úr neyð þeirra eptirlátnu munaðarleysingja, heldur urðu afgangs hér um bil 200 rdl., sem fyrir ráðstöfun stiptamtmannsins voru settir inn í jardbókarsjóðinn. Penningar þessir voru, með vöxtum, sem jafnóðum var bætt við höfuðstólinn, árið 1840 orðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungsúrskurði 24. júní 1840 ákveðið, að sé hefta skyldi vera undirstaða fyrir styrktarsjóði handa þurfundí ekkjum og börnum sjómanna, sem drukkna á fiskiveidum frá Reykjavíkur bæ og Gullbríngu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinu sem heir eiga heimili sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungsúrskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðinum, með hverri er ákveðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólinum, gjáfr sem honum kunní að hlötnast, og loksins það sem afgangs kunní að verða af samskotum, sem eptirlieðis yrðu gjörð í tilefni af líkum mannskaða og heim sem varð í aprílmán. 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þángad til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, fyr en upphæð þessari er náð, og má alrei úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. verði ekki eptir, hvar á móti verja má til útgjaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meiru er safnað og sett á vöxtu, þá einnig heim parti af höfuðstólinum, sem er yfir 1000 rdl., ef þess þykir þörf, þó svo að ætild sé kostad kappsum, að auka sjóðinn svo mikið, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefr náð 1000 rdl. upphæð. Enn fremur hefr reglugjörðin ákveðið, að stjórnarnefnd skuli vera fyrir sjóðinum, og eiga í nefnd heirri að vera bæjarfógetinn í Reykjavík, dómkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarfulltrúum, sem heir kjósa sjálfur úr flokki sínum, sýslumaðurinn og prófasturinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr heirri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er fallið að ákveða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjunum skuli verja til útgjaldanna og hvað mikil skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó sjóðurinn sé, eins og fyr er sagt, einkum ætlaður til styrktar handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna, þá er þó í reglugjörðinni svo fyrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrökkva til, megi einnig veita fátaðum fiskimönnum í ofanfendum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastól sinn eða veiðarfari, styrk nokkurn til að útvega sér ný skip, báta eða veiðarfari.

Sjóður þessi er nú orðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokkuð lángt eptir að ná heim 1000 rdl., sem samkvæmt reglugjörðinni eiga að vera til, aður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínu. Það þarf ekki að skýra fyrir mönnum, hversu gagnlegur þvíslíkur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hin minnisstæðu og sorglegu dæmi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra vetur, þar sem að menn hafa að morgni dags róid til fiskjar hér af nesjunum í sæmilegu veðri, en fjöldi af heim vegna áfallanda ofsavíðris alrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörg börn fðurlaus, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikið er varið í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og börnum hans muni verða nokkurn veginn borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvorum fyrirhitt marga góða sjómenn aður. Sliku áfalli má búast við, þegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umrædda sjóðs, hefr því þótt ástæða til að vekja athygli manna á því, hve aðskilegt það væri, ef sjóður þessi gæti sem fyrst farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlað, og hvort ekki sé tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú þegar að minnsta kosti heiri ákveðnu 1000 rdl. upphæð. Vér eru fullvissir um, að þessi skoðun vor muni finna góðan róm, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálfum í þessum umdænum, sem hlýtur að vera mest annt um þetta málefni, og hjá innbúnum þeirra annara umdæma, frá hverjum eru á ári hverju sendir híngad menn til sjóróðra og sem eptir áðursögdum njóta góða af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá heim mörgu öðrum bæði embættismönnum, kaupmönnum og bændum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsán og mannkærlegan vilja til að aflattra neyð munaðarleysingja þeirra, sem sjórinna hafði svipt vofeilega forstöðumönnum sínum.

Vér bjóðum því nú eðallyndum mönnum meðal landa vorra til samskota handa sjóði þessum í því augnamiði, að hann geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefur tilætlazt með úrskurði 24. júní 1840, og biðjum há, sem vilja gefa gaum þessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikið heir vilji gefa, svo og nöfn sín og heimili. Hverr er sjálfráður að gefa svo mikið og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þókkum; en heir sem hafa efni og vilja til að gefa í meira lagi, heir gefa margfaldlega, því þeirra gjafir bera ávöxt árlega; sömuleiðis er því þakklátlega tekið, vilji sumir heldur lofa þessari stiptun árlegum styrk og efna síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjafir hær, sem inn koma, verði settar á vöxtu og heim bætt við höfuðstólinn, er það æskilegast að gjafirnar yrðu greiddar í peningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem menn kynnu að vilja láta í tó af föngum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmönnum hér syðra, og treystir nefndin því að óðru leyti, að þeir sem eru óðrum fremri meðal fiskimanna og, í sveitunum, prestar og hreppstjórar, aðstoði nefndina með því að safna undirskriptum undir böðsbreyfin, taka við gjöfum og koma heim á framsæri. Böðsbreyfin og gjafirnar eru menn beðnir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú er Cancellíráð, land- og bæjarfógeti V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðnum skýrt frá upphæð gjafanna og nöfnum gefendanna, eins og að óðru leyti reikningur eða skýrsla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglýstur.

Í stjórnarnefnd sjóðsins handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbringu og Kjósar sýslum, 22. dag marz. 1855.

Á. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfn verður afhent eða hvar innlögd.	Hvað mikið gefið er.
Valh. Chr. Hannonariðr	Herkjuvogi	15. -	- -
Jón Ólafsson	Runnvöllum	1 - -	32. /kz -
Björn Bransdóttir	Bonni	4. -	- - -
Gudlaugur Ólafsson	Goldhól	1. + 9.	
Balevín Jónsónn	á Saurbæ	1. + 9.	
Olavur Hafliðason	Bonni á Kambi	1. ad.	
Thordur Arnason	Rýnumáður. Moeyarkhólls.	1. ad.	
Erlendur Ólafsson	Rýnumáður. Moeyarkhólls.	1. ad.	
Guðný Daníelsson	Rýnumáður. Arvakholz	1. ad.	
Thordur Brjnélfsson	Rýnumáður. Skurustóðum	32. /kz	
Arni Helgason	Rýnumáður. Oddhól	2. ad.	
Olavur Jónsónn	Rýnumáður. Kirkjuvogi	32. /kz	
Jón Finnsson	Rýnumáður. Kirkjuvogi	1. ad.	
Erlendur Þunolfsónn	Rýnumáður. Kirkjuvogi	.80. /kz.	

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfni verður af- hent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.
Jón Branaðson binnum.	Berkþorogi	fl.	300 - -
Ellarturin Ólaf Jóns mat.	Berkþorogi	1. - -	
Jón Jónsson ^{Griffumann} Stora korka	Storvilkorka	1. - -	
hreppstóri Guðný Halldóður	Kyrkjuroggi	Taktonn	8 - - -
		W. Fischer a Reikjavík	470 - 80β.
<i>Kyrkjuroggi Ísann 6. maíi 1855.</i>			
<i>Deth. Chr. Hákonarím</i>			

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður af-hent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.

Prentað í prentsmiðju Íslands, hjá E. Þórðarsyni 1855.

Her med sendi jeg yður aptur innlægt Bods bref uppa samskots
at Þórnasjóðs druknædra manna, og eru þeir lofnud 41-80 kr
áður frá heimilum ekkar knappostjóra Gunnars Þórhelorssonar, því hér
annara í fókninni hafa gangit Bods bref frá öðrum -

þóso vil jeg geta at jeg skal umánaß at á næstkomandi
Kauphá vefs þeir aministru 41-50 kr komur inni verðslunarreikni -
ing hja líku Þórkels Þ. Þórhel i Reikjavík

At með vinsemð og vytting

W. Oh. H.sson

Kirkjuvegji 8 Mai 1855

1855
Mára Landfogeti Kansellerið W. Ólafsson

18
Herr Jónas Ólafsson, Höglundarhl. h. h.
Vesturbær

19
Dagurinn

Bøðsbræf.

Bøðsbrèf.

Eptir mikid mannskaðaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem róð hafið til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarsöfugtinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Gullbríngu- og Kjósar-sýslum eðallyndum mönnum til samskota hánda eptirlátnum ekkjum og börnum þeirra fráföllnu. Þessi upphvatning bar einnig svo góða ávexti, að skotid var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbríngu- og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki aðeins nægileg til að bæta úr neyð þeirra eptirlátnu munadárleysíngja, heldur urðu afgángs hér um bil 200 rdl., sem fyrir ráðstöfun stiptamtmannsins voru settir inn í jarðabókarsjóðinn. Peningar þessir voru, með vöxtum, sem jafnödum var bætt við höfuðstólinn, árið 1840 orðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungsúrskurði 24. júní 1840 ákvæðið, að sé þetta skyldi vera undirstaða fyrir styrktarsjóði handa þursandi ekkjum og börnum sjómannna, sem drukkna á fiskiveiðum frá Reykjavíkur bæ og Gullbríngu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinu sem þeir eiga heimil sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungsúrskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðinum, með hverri er ákvæðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólinum, gjáfir sem honum kunní að hlutnast, og loksns þáð sem afgángs kunní að verða af samskotum, sem eptirleidis yrði gjörd í tilefni af líkum mannskaða og heim sem varð í aprílmán. 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þángáð til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, fyr en upphæð þessari er náð, og má aldryri úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. verði ekki eptir, hvar á móti verja má til útgjaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meiri er safnað og sett á vöxtu, þá einnig þeim parti af höfuðstólinum, sem er yfir 1000 rdl., ef þess bykir þörf, þó svo að ætluð sé kostalð kappum, að auka sjóðinn svo mikil, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefir náð 1000 rdl. upphæð. Ennsfremur hefir reglugjörðin ákvæðið, að stjórnarnefnd skuli vera fyrir sjóðinum, og eiga í nefnd heirri að vera bæjarsöfugtinn í Reykjavík, dómkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarfulltrúum, sem heir kjósa sjálfir úr flokki sínum, sýslumaðurinn og prósasturinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr heirri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er falið að ákvæða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjunum skuli verja til útgjaldanna og hvað mikil skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó sjóðurinn sé, eins og fyr er sagt, einkum aðlaður til styrktar handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna, þá er þó í reglugjörðinni svo fyrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrókkva til, megi einnig veita fátækum fiskimönnum í ofan nefndum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastól sinn eða veiðarfæri, styrk nokkurn til að útvega sér ný skip, báta eða veiðarfæri.

Sjóður þessi er nú örðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokknð lángt eptir að ná þeim 1000 rdl., sem samkvæmt reglugjörðinni eiga að vera til, áður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínu. Það þarf ekki að skýra fyrir mönnum, hversu gagnlegur þvíslíkur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hin minnisstæðu og sorglegu daemi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra veturnar, þar sem að menn hafa að morgni dags ráið til fiskjar hér af nesjunum í sæmilegu veðri, en fjöldi af þeim vegna áf alla landi ofsviðris aldrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörg börn fóðurlaus, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikil er varið í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og börnum hans muni verða nokkurnveginn borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvörum fyrirhitt marga góða sjómenn aður. Síslu áfalli má búast við, þegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umræðda sjóðs, hefr því þótt ástæða til að vekja athygli manna á því, hve æskilegt það veri, ef sjóður þessi gæti sem fyrst farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlað, og hvort ekki sé tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú þegar að minnsta kosti þeiri ákveðnu 1000 rdl. upphæð. Vér erum fullvissir um, að þessi skoðun vor muni finna góðan róm, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálsum í þessum umdæmum, sem blýtur að vera mest annt um þetta malefni, og hjá innbúum þeirra annara umdæma, frá hverjum eru ári hverju sendir hínigáð menn til sjórðra og sem eptir áðursögðu njóta góða af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá þeim mörgu óðrum bæði embættismönnum, kaupmönnum og bændum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsán og manukarlegan vilja til að aflætta neyd muhádarleysingja þeirra, sem sjórimn hafið svipt voefislega forstöðumönnum sínum.

Vér bjóðum því nú eðallyndum mönnum meðal landa vorra til samskota handa sjóði þessum í því augnamiði, að hann geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefr tilætlast með úrskurði 24. júní 1840, og biðjum þá, sem vilja gefa gaum þessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikið þeir vilji gefa, svo og nöfn sín og heimili. Hverr er sjálfráður að gefa svo mikið og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þókkum; en þeir sem hafa efni og vilja til að gefa i meira lagi, þeir gefa margfaldlega, því þeirra gjafir bera ávöxt árlega; sömuleiðis er því þakklátega tekið, vilji sumir heldur lofa þessari stiptun árlegum styrk og efna síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjafir hær, sem inn koma, verði settar á vöxtu og þeim bætt við höfuðstólinn, er það æskilegast að gjafirnar yrðu greiddar í peningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem menn kynnu að vilja láta í tó fórum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmönnum hér syðra, og treystir nefndin því að öðru leyti, að þeir sem eru öðrum fremri meðal fiskimanna og, í sveitunum, prestar og hreppstjórar, aðstoði nefndina með því að safna undirskriptum undir boðsbreyflu, taka við gjöfunum og koma heim á framfæri. Boðsbreyfin og gjafirnar eru menn beðnir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú er Cancellíráð, land- og bæjarfógeti V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðnum skýrt frá upphæð gjafanna og nöfnum gefendanna, eins og að öðru leyti reikningur eða skýrla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglýstur.

Í stjórnarnefnd sjóðsins handa ekkjum og börnum druknaðra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbringu og Kjósar sýslum, 22. dag marzm. 1855.

Á. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður afhent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.
x Sigríður Einarss.	Gáll	v Finnriðen	- - 108
x Sigríður Gislason	Anarsbæsi	v Finnriðen	- - " 32
x Ólafur Þorgerðsson	Vatnseyri	v Finnriðen	- - " 16
+ Þóðrni Þóðrnes	Elv -	- Elv -	- - " 48
+ Þóðr Þóðrnes	Ejvirk	Elv -	- - " 32
þón Þorleifssyni	Fossi	Elv -	- - " 16
* Guðmundur Þaply	Brenimostla	Elv -	- - " 8
* Þorsteinn Gislason	Micurholti	Elv -	- - " 8
* Þorgerður Þóðrnes	Minniborg	Elv -	- - " 16
* Vigfus Þorleifsson	Háðarenda	Elv -	- - " 64
x Vegfus ^{Guðmundsson}	Íknarvall	Elv -	- - " 16
* Guðrún Þorsteinsd	Merarholci	Elv -	- - " 18
x Ásmundur Þorleifsson	Guðbá	Elv -	- - " 64
Ingvilur Þóðrnes	Nandurholci	Elv -	- - " 48
Einarr Þorleifsson	Elv -	Elv -	- - " 40
* Guðrún Guðrúnsson	Sýðrihá	Elv -	- - " 32
x Finnur Þóðrnes	Káðarskáða	Elv -	- - " 16
Atmundur Þorleifsson	Aldeyngi	Elv -	- " 48 38 82 -

Heft borgarinn af Sri Þóðri Klauðasolum

© Borgarskjálasafn Reykjavíkur

6-92

32

17

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður afhent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.
106 14-80 5-186 405 1/2			

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöflin verður af-hent eða hvar innlögð.	Hvað mikil gefið er.

Prentað í prents miðju Íslands, hjá E. Þórðarsyni 1855.

Bóðsbréf.

Eptir mikið mannskáðaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem róið hafði til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarfógetinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum eðallyndum mönnum til samskota handa eptirlátnum ekkjum og börnum þeirra fráföllnu. Þessi upphvatning bar einnig svo góða ávexti, að skotið var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbringu- og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki aðeins nægileg til að bæta úr neyð þeirra eptirlátnu munadárleysingja, heldur urðu afgángs hér um bil 200 rdl., sem fyrir ráðstöfun stiptamtmannsins voru settir inn í jardabókarsjóðinn. Peningar þessir voru, með vöxtum, sem jafnöðum var bætt við höfuðstólinn, árið 1840 orðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungs-úrskurði 24. júní 1840 ákveðið, að fè þetta skyldi vera undirstaða fyrir styrktarsjóði handa þurfandi ekkjum og börnum sjómannna, sem drukkna á fiskiveiðum frá Reykjavíkur bæ og Gullbringu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinu sem þeir eiga heimili sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungs-úrskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðinum, með hverri er ákveðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólnum, gjafr sem honum kunni að blotnast, og loksns það sem afgángs kunni að verða af samskotum, sem eptirleidis yrðu gjörð í tilefni af líkum mannskaða og þeim sem varð í aprílmáni. 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þágað til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, fyr en upphæð þessari er náð, og má alrei úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. verði ekki eptir, hvar á móti verja má til útgjaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meiru er safnað og sett á vöxtu, þá einnig þeim parti af höfuðstólnum, sem er yfir 1000 rdl., ef þess þykir þörf, þó svo að ætlið sé kostað kapps um, að auka sjóðinn svo mikið, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefr náið 1000 rdl. upphæð. Ennfremur hefr reglugjörðin ákveðið, að stjórnarnefnd skuli vera fyrir sjóðinum, og eiga í nefnd heirri að vera bæjarfógetinn í Reykjavík, dómkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarfulltrúum, sem þeir kóngsa sjálfir úr flokki sínum, sýslumaðurinn og prófasturinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr heirri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er falið að ákveða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjunum skuli verja til útgjaldanna og hvað mikið skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó sjóðurinn sé, eins og fyr er sagt, einkum ætlaður til styrktar handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna, þá er þó í reglugjörðinni svo fyrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrökkva til, megi einnig veita fátækum fiskimönnum í ofanneyndum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastól sinn eða veiðarfæri, styrk nokkurn til að útvega sér ný skip, báta eða veiðarfæri.

Sjóður þessi er nú orðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokkuð lángt eptir að nái þeim 1000 rdl., sem samkvæmt reglugjörðinni eiga að vera til, áður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínu. Það þarf ekki að skýra fyrir mönnum, hversu gagulegur hvílskur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hin minnisstæðu og sorglegu dæmi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra vetur, þar sem að menn hafa að morgni dags róið til fiskjar hér af neşjunum í sæmilegu veðri, en fjöldi af þeim vegna áfallanda ofsviðris alrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörg börn fðurlans, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikið er varið í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og börnum hans muni verða nokkurnveginn borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvorum fyrirhitt marga góða sjómenn áður. Síku áfalli má búast við, þegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umrædda sjóðs, hefr því þótt ástæða til að vekja athygli manna á því, hve æskilegt það væri, ef sjóður þessi geti sem fyrst farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlað, og hvort ekki sé tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú þegar að minnsta kosti heirri ákveðnu 1000 rdl. upphæð. Vér erum fullvissir um, að þessi skoðun vor muni finna góðan róm, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálfum í þessum umdænum, sem blýtur að vera mest annt um þetta málefni, og hjá innibúnum heirra annara umdæma, frá hverjum eru á ári hverju sendir híngarð menn til sjóðra og sem eptir áðursögðu njóta góðs af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá þeim mörgu öðrum bæði embættismönnum, kaupmönnum og bændum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsán og mannkærlegan vilja til að aflattra neyð munadárleysingja þeirra, sem sjórinn hafði svíti vofeislega forstöðumönnum sínum.

Vér bjóðum því nú eðallyndum mönnum meðal landa vorra til samskota handa sjóði þessum í því augnamiði, að hann geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefir tilætlazt með úrskurði 24. júní 1840, og biðjum þá, sem vilja gefa gaum þessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikið heir vilji gefa, svo og nöfn sín og heimili. Hverr er sjálfraður að gefa svo mikið og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þökum; en heir sem hafa efni og vilja til að gefa í meira lagi, heir gefa margfaldlega, því heirra gjafrar bera ávöxt árlega; sömuleiðis er því þakklátlega tekið, vilji sumir heldur lofa þessari stiptun árlegum styrk og esna síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjafrar þær, sem inn koma, verði settar á vöxtu og heim bætt við höfuðstólinn, er það aðskilegast að gjafrar yrðu greiddar í peningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem menn kynnu að vilja láta í tó af fönnum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmönnum hér syðra, og treystir nefndin því að öðru leyti, að heir sem eru öðrum fremsi meðal fiskimanna og, í sveitunum, prestar og hreppstjórar, aðstoði nefndina með því að safna undirskriptum undir böðsbréfin, taka við gjöfunum og koma heim á framsæri. Böðsbréfin og gjafrar eru menn beðnir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú er Cancellíráð, land- og bæjarfógeti V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðnum skýrt frá upphæð gjafranna og nöfnum gefendanna, eins og að öðru leyti reikningur eða skýrla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglögstur.

Í stjórnarnefndu sjóðsins handa ekkjum og börnum drukknadra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbringu og Kjósar sýslum, 22. dag marzm. 1855.

Á. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður afhent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.
Xo Baumon	Blauarþjóri.		5 R. Kr.
Xo Pausen	í ton	kr. ins. ötug. vij.	10
Xo J. Thorsteins	íkör	med þe 10. C. Pausen	4 Rols
Xo Pausen	Ibidem	med " 10 "	10
Jón Jónasson	Septatidum	vid 10 C. Pausen	25
McA Leinot	Hannuppl.		5 Rols
Heerup	Hannuppl.		2 Rols
Oskar Nielsens	Ibidem	on tank.	100.
Oskar Nielsens	Ibidem	" " "	100.
Jonathan Gustafson	Ibidem		10
Narfi Guðmundsson	Reykjav.		1
Guðmund Guðmundsson	Micelney	" 48,	
Guðmund Guðmundsson	Ibidem		10 "
Guðmund Guðmundsson	Ibidem	" 48	
Oskar Oskarsson	Göld	" 48	
Kely Halldorson	Hlyd	" "	
		40 " 48	

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfni verður af-hent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.
			Frangp 40 - 48
+ Sigvalður Ólafsson	Wattle	- - -	" 48
+ Bergsteinn Ólafsson ibidem	-	- - -	" 48
+ Þólfur Þen Ólafsson	Wattle	- - -	" "
+ Þiarmel	Stóra Æmbla	- - -	" 32
+ Magnús Þorvaldss. Þórðar	-	- - -	2 "
+ Einar Ólafsson	Wattle	- - -	" 48
			Summa 48 - 32,

Heft endin íslit
betallt:

Borðname	5fl
Linen	5-
Scrup	2

Sett ovrig betall til mis kontant af Krábnanum Þálfan
með 33 - 32.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður afhent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.

Prentað í prentsmiðju Íslands, hjá E. Þórdarsyni 1855.

Bodðsbréf.

Eptir mikið mannskaðaveður hinn 6. apríl 1830, í hverju fjöldi manna drukknaði, sem róið hafði til fiskjar einkum frá Reykjavíkur bæ og Seltjarnarnes hrepp, buðu bæjarfógetinn í Reykjavík og sýslumaðurinn í Gullbríngu- og Kjósar-sýslum eðallyndum mönnum til samskota handa eptirlátnum ekkjum og börnum þeirra fráföllnu. Þessi upphvatning bar einnig svo góða ávexti, að skotíð var á stuttum tíma saman meir en 1600 rdl., einkum úr Gullbríngu- og Kjósar-sýslu og Reykjavíkur bæ, og var upphæð þessi ekki aðeins nægileg til að bæta úr neyð þeirra eptirlátnu munaðarleysingja, heldur urðu afgángs hér um bil 200 rdl., sem fyrir ráðstöfun stiptamtmannsins voru settir inn í jardabókarsjóðinu. Peníngar þessir voru, með vöxtum, sem jafnóðum var bætt við höfuðstólinn, árið 1840 orðnir að upphæð 293 rdl. 56 sk., og var þá með konungs-úrskurði 24. júní 1840 ákveðið, að fó þetta skyldi vera undirstaða fyrir styrktarsjóði handa þursandi ekkjum og börnum sjómannna, sem drukkna á fiskiveiðum frá Reykjavíkur bæ og Gullbríngu- og Kjósar-sýslum, hvar á landinu sem heir eiga heimili sitt. Jafnframt gaf konungur sjóðnum sjálfur 100 rdl. Með konungs-úrskurði þessum var og samþykkt reglugjörð fyrir sjóðinum, með hverri er ákveðið, að tekjur hans skuli vera vextir af höfuðstólnum, gjáfr sem honum kunní að hlutast, og loksns það sem afgángs kunní að verða af samskotum, sem eptirleidis yrðu gjörð í tilefni af líkum mannskaða og heim sem varð í aprílmáni. 1830, og að sjóðurinn skuli aukast af tekjum þessum, þángat til safnað er fullum 1000 rdl., þannig að enginn styrkur má veitast af honum, fyr en upphæð þessari er náð, og má aldrei úr því skerða svo höfuðstólinn, að 1000 rdl. yverdi ekki eptir, hvar á móti verja má til útgjaldanna vöxtunum af þessari upphæð og, ef meiru er safnað og sett á vöxtu, þá einnig heim parti af höfuðstólnum, sem er yfir 1000 rdl., ef þess hykir þörf, þó svo að ætlið sé kostað kappsum, að auka sjóðinn svo mikið, sem unnt er, jafnvel eptir að hann hefir náð 1000 rdl. upphæð. Ennsfremur hefir reglugjörðin ákveðið, að stjórnarnefnd skuli vera fyrir sjóðinum, og eiga í nefnd heirri að vera bæjarfógetinn í Reykjavík, dómkirkjupresturinn, einn af Reykjavíkur bæjarfulltrúum, sem heir kjósa sjálfr úr flokki sínum, sýslumaðurinn og prófasturinn í Gullbringu- og Kjósar-sýslum, og annar upplýstur maður úr heirri sýslu, sem amtið út nefnir. Þessari nefnd er falið að ákveða, hverjum eigi að veita styrk úr sjóðnum og hvað mikinn, hvað miklu af tekjunum skuli verja til útgjaldanna og hvað mikið skuli setja á vöxtu. Þess má og enn geta, að þó sjóðurinn sé, eins og fyr er sagt, einkum ætlaður til styrktar handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna, þá er þó í reglugjörðinni svo fyrir skipað, að ef tekjur sjóðsins hrökka til, megi einnig veita fátaekum fiskimönnum í ofannefndum umdænum, sem kunna við áfallandi óhapp að missa í sjóinn skipastólinn eda veiðarfæri, styrk nokkurn til að útvega sér ný skip, báta eða veiðarfæri.

Sjóður þessi er nú orðinn að upphæð 677 rdl. 90 sk., og á þannig nokkuð lángt eptir að ná heim 1000 rdl., sem samkvæmt reglugjörðinni eiga að vera til, áður en hann geti farið í verkinu að vinna að augnamiði sínu. Það þarf ekki að skýra fyrir mönnum, hversu gagnlegur þvíslur sjóður getur verið fyrir fiskimenn, og hin minnisstæðu og sorglegu dæmi, sem aptur og aptur hafa komið fram og það seinast í fyrra vetur, þar sem að menn hafa að morgni dags róið til fiskjar hér af nesjunum í sæmilegu veðri, en fjöldi af heim vegna áfallanda ofsviðris aldrei komið að landi aptur, og þar við margar konur orðið ekkjur og mörg börn fóðurlaus, hljóta að vekja alvarlegan athuga manna á því, hversu mikið er varið í fyrir fiskimanninn og hversu mikla huggun það getur veitt honum, að hafa vissu um, að eptirlifandi konu og börnum hans muni verða nokkurnveginn borgið, ef hann skyldi verða fyrir sömu forlögum, sem svo opt hafa óvorum fyrirhitt marga góða sjómanni áður. Slíku áfalli má búast við, þegar minnst vonum varir, og oss, sem nú erum stjórnarmenn þess umrædda sjóðs, hefir því þótt ástæða til að vekja athygli manna á því, hve æskilegt það væri, ef sjóður þessi gæti sem fyrst farið að verka til þess gagns, sem honum er ætlað, og hvort ekki sé tilefni til að skjóta saman til hans í þessu augnamiði, svo hann nái nú þegar að minnsta kosti heiri ákveðnu 1000 rdl. upphæð. Vér erum fullvissir um, að þessi skoðun vor muni finna góðan róm, ekki einungis hjá fiskimönnum sjálfum í þessum umdænum, sem blýtur að vera mest annt um þetta málefni, og hjá innibúnum þeira annara umdæma, frá hverjum eru á ári hverju sendir hringað menn til sjórðra og sem eptir áðursögðu njóta góðs af sjóðnum jafnt og hinir, sem búa hér syðra, heldur einnig hjá heim mörgu örðrum bæði embættismönnum, kaupmönnum og bændum, sem bæði 1830 og síðar hafa sýnt fúsan og manukærlegan vilja til að aflattra neyð munaðarleysingja þeirra, sem sjórinn hafi svípt vofeiflega forstöðumönnum sínum.

Vér bjóðum því nú eðallyndum mönnum meðal landa vorra til samskota handa sjóði þessum í því aungnamíði, að hann geti sem fyrst orðið að því gagni, sem konungur hefir tilætlazt með úrskurði 24. júní 1840, og biðjum þá, sem vilja gefa gaum þessari upphvatningu, að rita hér á, hvað mikið þeir vilji gefa, svo og nöfn sín og heimili. Hverr er sjálfráður að gefa svo mikið og lítið til þessarar stiptunar sem vill; allt er tekið með þökkum; en þeir sem hafa esni og vilja til að gefa i meira lagi, þeir gefa margfaldlega, því þeirra gjafir bera ávöxt árlega; sömuleiðis er því þakklátlega tekið, vilji sumir heldur losa þessari stiptun árlegum styrk og esna síðan. Þar eð tilgángurinn er að gjafirr þær, sem inn koma, verði settar á vöxtu og heim bætt við höfuðstólinn, er það æskilegast að gjafirnar yrðu greiddar í peningum, en engu að síður verður samt eins veitt móttaka því, sem menn kynnu að vilja láta í tó af söngum sínum og leggja í því skyni inn hjá kaupmönnum hér syðra, og treystir nefndin því að öðru leyti, að þeir sem eru öðrum fremri meðal fiskimanna og, í sveitunum, prestar og hreppstjórar, aðstoði nefndina með því að safna undirskriptum undir böðsbréfinn, taka við gjöfunum og koma heim á framfæri. Boðsbréfin og gjafirnar eru menn beðnir að senda á sínum tíma til gjaldkera nefndarinnar, sem nú er Cancellíráð, land- og bæjarfógeti V. Finsen, og mun síðar verða í dagblöðnum skýrt frá upphæð gjafana og nöfnum gefendanna, eins og að öðru leyti reikníngur eða skýrla um fjárhag sjóðsins mun framvegis verða árlega auglýstur.

Í stjórnarnesnd sjóðsins handa ekkjum og börnum drukknaðra fiskimanna úr Reykjavík og Gullbríngu og Kjósar sýslum, 22. dag marz. 1855.

Á. Helgason. A. Baumann. Ó. Pálsson. Sigurður Íngjaldsson. Th. Johnsen. V. Finsen.

Nöfn og stött gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfn verður afhent eða hvar innlöögð.	Hvað mikið gefið er.
Steinsson	Hafnarfjörður	Gangm. Þ. Jónasson 1 st Mál	

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður af-hent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.

Nöfn og stétt gefendanna.	Heimili.	Hverjum gjöfin verður afhent eða hvar innlögð.	Hvað mikið gefið er.

Prentað í prentsmiðju Íslands, hjá E. Þórðarsyni 1855.

8. Hafnarfjörður 5. Sept 1835.

Ujerned sentrik. Herre Þórarfotanum
mudfylgjandi. Rödsbrjef til ekona sjödsins
þar að hugart að þegar herra Baumann sýldi;
hafdi hann enni greint tillag þar, er hann hafdi
lofat, og mundi enni hvar hann hafdi ^{ham} særif
at sig; en bad meig að borga tillag þetta er sagt
verit hafa 5. od. borgari þig þri til utanbúðar
manni Arna Mathiesen tillayid er hafdi
eitt af blöðum þessum, og man þad þar kirtted
skyldi herra Baumann koma annastadar
þyrir ~~strikir~~ ónvittadus, óenart að hann strikist
þar út. — Þetta sýs vidlagða brjef var meig seinni
afhendi. —

Vinnamlegar,

L. Matlgrimsen

Velbornar
Háskólleradis land- og nærfogda V. Þórður

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

and you will do well to bring
me up now to the point I have
been mentioned and may be required to tell
that you as had told them were now dead
from aged and now were down of old
aged as they told it aged to you had no wife to
reduced he was of aged but aged two
aged as I called him all you will know
that he had none so much as wife so his
reduced were measured aged as
he used to have whatever family they
were upon we find together not after the red
dear friend

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Velborum
Mors Kamelliae: Landy - nærtgåde & limm

Reykjavík

Nóta

9

Háfir þá manni, inn i Höfuðinum = Hafnabrepp, fáfar ófírð fjórum
ganda teknim og bárinum frakkastrar fiskimanna í Gullbringu og Kjáru
sýslum og Reykjavíkur he!

1. Ketill Jónsson	bóni	a. Hófogi	Rey. # 58
2. Þóraldur Þóaldórsson	Vinnunadur	—"	2 . .
3. Guðni Þráðarson	10	—"	1 . .
4. Jón Jónsson	10	a. Tíngur að austan	1 . .
5. Jón Jónsson	10	Varmahlíð	1 . .
6. Björn Björnsson	10	Rauðayfelli	1 . .
7. Jón Jónsson	10	Þimhúsum	1 . .
8. Óan Guðmundsson	10	Reykjatalaskóli	1 . .
9. Óan Óðansson	10	Vellefsholtsparti	1 . .
10. Þjórdís Ólafsdóttir	10	Rauðayfelli	1 . .
11. Þróðbjartur Guðmundsson	10	Nikulásarkúsum	1 . .
12. Verðarður Jónsson	10	Gövhaga	1 . .
13. Óan Jónsson	10	Sigluvík	1 . .
14. Knútur Björnsson	10	Mowbray	1 . .
15. Ólafur Arnarson	10	Órfjörðum	1 . .
16. Guðmundur Ólafsson	10	Efxaseli	1 . .
17. Þelix Þelixson	10	Hófogi	1 . .
18. Benóni Síslason	10	—"	1 . .
19. Jón Bjarnarson	10	—"	1 . .
20. Bjarni Hämmeron	10	Íslenskum	1 . .
21. Einar Jónsson	10	Hlíðarhelli	1 . .
22. Jón Þorleifsson	10	Kirkjuvogi	1 . .
23. Einar Ólafsson	10	—"	1 . .
24. Sigmundur Ólafsson	10	Þimstöðum	1 . .
25. Bjarni Þómasson	10	Nedriþóverá	1 . .
26. Jón Árnþorláksson	10	Milakotli	1 . .
27. Ásgeir Kjellison	Búendu	Kirkjuvogi	10 . .
28. Jón Ásgeirsson yngri	Hinnun	—"	2 . .
29. Ólafur Ólafsson	10	Skaidflót	1 . .
30. Oddur Snorrason	10	Gjóðum	1 . .
31. Benóni Jónsson	10	Hemluw	1 . .
			Mynt 42 43

32.	Ólafur Snorrason	bónde	flubbi 42 4-
33.	Sigurður Sigurðsson	Vinnudætur	1 - -
34.	Gunnar Þórhúsóson	36	1 - -
35.	Ólafur Þórhársson	36	1 - -
36.	Baldvin Steinsson	36	Hálmannshver
37.	Pall Þátton	36	Þróðolfsskólinn
38.	Jón Eiríksson	36	Ulyahrað
39.	Árni Magnússon	bónde	þlaunstínum
40.	Ólafur Jónasson	Vinn.	Mistkala
41.	Jón Jónasson	36	Salstakoti
42.	Tomas Tomasson	36	Skreyggsastlögunn
43.	Brundur Brundur	36	Hlumáreki
44.	Þorsteinn Þjainasson	36	Arba
45.	Gudni Guðrúnsson	36	Gislahölli
46.	Ólafur Ólafsson	36	Plauf
47.	Haldór Stephansson	36	Seikoti
48.	Stephán Steinsson	bónde	Hálmannshver
49.	Thorvaldur Oddsson	36	Nerkineri
50.	Thorgrimur Jónasson	Vinn.	Morkholi
51.	Sigurður Björnsson	36	Vindari
52.	Jón Eiríksson	36	Lundarholki
53.	Horgur Eiríksson	36	Gíslahölli
54.	Rhniolfsur Thorsteinsson	36	Roldukim
55.	Erlínur Steinsson	36	Hljallaness
56.	Ólafur Eiríksson	36	Bergvardo
57.	Erlínur Bergsteinsson	.	Gerdís Hollund
			✓ 60 1 8

Reykjavík, 12th June 1855.

Kelill Jónsson

borg 2/56
af Íñ jóns

8
8
8
8
8
8
8
8
8

St. J.
H. M.

